

som af denne Bank i det her givne Tilfælde, skal vi vel vogte os for at have noget at gøre med. Altsaa, ogsaa af økonomiske Grunde, af Hensyn til selve Bankens Trivsel, maa jeg meget beklage, at man har offentliggjort denne Liste. Det dybere Formaal med at ville trænge videre ad denne Vej — og Spørgsmaal i denne Retning er jo stillet fra enkelt Side i Finansudvalget; da Fler-tallet ikke vilde give sit Minde dertil, ved jeg ikke, om Spørgsmaalet er kommet videre — synes altsaa at være det, at man tror, at man fra Finansudvalgets Side gennem disse Undersøgelser kan højne den offentlige Moral. Jeg tror ikke paa sligt. Jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at der uden Hensyn til politisk Stade findes mange Mennesker, som begaar Handlinger, der ikke just tager sig ud, som de burde. Jeg erindrere fra et Stykke, der hed „Frie Hænder“ — som for øvrigt i høj Grad handler om en Bank, og som er skrevet af Otto Benzon —, en Bankdirektør, som har med mange Mennesker at gøre. Den kvindelige Hovedperson er hans Søster, og hun siger til ham: „Det er dog forfærdeligt med Folk, der saadan lader sig bestikke!“ — det er jo noget i Retning af Bestikkelse, man her har søgt at efterspore —, saa svarer Bankdirektøren meget forstandigt: „Bestikke! Jeg kender mange Mennesker, og jeg kender ingen, som lader sig bestikke, men jeg kender heller ingen, man ikke kan arrangere sig med“. Dette turde vist være en menneskelig Sandhed, som ikke er uden virkelig Grund. Hvad vil det sige at bestikke? Ja, den ene Gang kan det være en slet og ret Bestikkelse, en anden Gang kan det være, at man modtager en Begunstigelse, f. Eks. den at kunne tegne Aktier i et eller andet Selskab; atter en anden Gang, at man kommer til en Gullaschmands store Middag. For den ene er det ene en Bestikkelse, for den anden er det andet en Bestikkelse. Skal vi ud i disse Karikaturer, saa gad jeg nok vide, hvem der kan staa op og sige: Jeg lader mig overhovedet ikke bestikke i nogen Retning. Nej, lad Finansudvalget som saadant beskæftige sig med politiske Spørgsmaal, og lad os være fri for at være Politimyndighed. Det tror jeg, alle Parter staa sig bedst ved. Vil man eftersøge en enkelt Mand, sæt saa ind paa en enkelt Mand, men slaa ikke ned paa

Hundreder eller Tusinder, hvad det nu kan være, og kom ikke frem med ganske ligegyldige Navne, som ikke har den fjerneste Interesse for Sagen, for muligvis blandt disse Hundreder, eller hvad det nu kan dreje sig om, at finde en, som man politisk kan have Brug for.

Angaaende den økonomiske Stilling, saaledes som den er efter Fremsættelsen af Tillægsbevillingslovforslaget, vil jeg gerne sige nogle Ord. Det er jo ikke Regelen, at man drøfter den økonomiske Stilling ved Tillægsbevillingslovforslagets tredje Behandling, og jeg skal ogsaa af den Grund gøre det meget kort, idet jeg mener, at den gamle Regel var en god Regel, altsaa den ikke i Tide og i Utide at beskæftige sig med dette Spørgsmaal. Mit Totalindtryk af Tillægsbevillingslovforslaget sammenholdt med Finansloven er, at Udsigterne til at faa Balance ikke er helt daarlige. Naar Forholdet imidlertid er dette, har det jo sin Grund alene i en enkelt Ting, nemlig den, at de indirekte Skatter og navnlig Toldskatterne giver saa langt mere end antaget. Forhøjelsen efter Tillægsbevillingsloven er jo 20 Mill. Kr., og hvis hele Finansaaret holder, hvad de 10 første Maaneder lover —, og det er der vel Grund til at antage —, vil disse 20 Mill. Kr. kunne forhøjes til 30 Millioner. Det er altsaa i Virkeligheden alene dette Udsnit af Finansloven, som giver Mulighed for Balance. Alt andet svigter. Ja, der er jo enkelte andre indirekte Afgifter, saasom Spiritusafgiften og Tobaksafgiften, som giver noget mere end beregnet, men det er alligevel Smaaating sammenlignet med selve Toldskatterne. Statsvirksomhederne, som i alt Fald kunde spille en ikke ubetydelig Rolle paa Finanslovens Indtægtsside, giver efter Tillægsbevillingslovforslaget en væsentlig mindre Indkomst end antaget ved Fremlæggelsen af Finanslovforslaget. At dette sker, falder ganske sammen med, hvad jeg udtalte sandsynligvis vilde ske — og denne Udtalelse faldt paa Grundlag af de Resultater, man den Gang havde —, at Indtægterne vilde blive mindre. Den Nedskrivning af Indkomsterne, som Tillægsbevillingslovforslaget forudsætter, er vel noget større, end jeg havde troet skulde blive nødvendig; men, som sagt, at det vilde blive nødvendigt at foretage en